

Dr Robert A. Peterson, Teologia Janowa,

Sesja 12, Obrazy dzieła Jezusa

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert A. Peterson i jego nauczanie o teologii Janowej. To jest sesja 12, Obrazy dzieła Jezusa.

Przechodzimy od studiowania teologii Janowej osoby Jezusa i obrazów przedstawiających tę osobę do prezentacji zbawczego dzieła Jezusa przez Jana i, zgodnie ze zwyczajem teologii biblijnej, skupiamy się na obrazach, metaforach i obrazach, które przedstawiają dzieło Chrystusa.

Przegląd. Syn Człowieczy wywyższony — Dobry Pasterz.

Baranek Boży. Ofiara kapłańska. 1719, często pomijany.

Victor, Christus Victor, Chrystus Mistrz, ważny temat. W jednym fragmencie Jezus jest tym, który umrze za naród — rozdział 11.

Z ust Kajfasza, proroctwo. On jest ziarnem pszenicy obumierającym, które wydaje wiele owoców -- rozdział 12:20 do 25.

Syn Człowieczy. Teraz nacisk położony jest na ten tytuł, ale konkretnie na Syna Człowieczego wywyższonego. Widzieliśmy to w 3:11 do 15.

Przeczytam to jeszcze raz. Zaprawdę, zaprawdę, Nikodemie, powiadam ci, że mówimy o tym, co wiemy, i świadczymy o tym, co widzieliśmy, ale nie przyjmujecie naszego świadectwa. Jeśli wam powiedziałem o rzeczach ziemskich, a nie wierzycie, jakże możecie uwierzyć, jeśli wam powiem o rzeczach niebieskich? Nikt nie wstąpił do nieba, oprócz Tego, który zstąpił z nieba, Syna Człowieczego.

A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak musi być wywyższony Syn Człowieczy. Aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Jak właśnie powiedzieliśmy, wywyższenie Syna Człowieczego, Jezusa, na ukrzyżowaniu jest antytypem Mojżeszowego typu wywyższenia miedzianego węża na pustyni.

Liczyby 21. Dobrze byłoby to przeczytać. Z góry Hor , Liczyby 21, 4, wyruszyli drogą do Morza Czerwonego, aby obejść ziemię Edomu.

A lud stał się niecierpliwy w drodze. I lud mówił przeciwko Bogu, zły pomysł, i przeciwko Mojżeszowi, nie tak zły, ale nadal zły pomysł. Dlaczego wyprowadziłeś nas z Egiptu, z Egiptu, abyśmy pomarli na pustyni? Bo nie ma jedzenia i wody, i brzydzimy się tym bezwartościowym jedzeniem.

I posłał Pan ogniste węże między lud, i kąsały lud, tak że wielu ludzi z Izraela umarło. I przyszedł lud do Mojżesza i powiedział: Zgrzeszyliśmy, bo mówiliśmy przeciwko Panu i przeciwko tobie. Módl się do Pana, aby oddalił od nas te węże.

Więc Mojżesz modlił się za lud, a Pan powiedział do Mojżesza: „Uczyń węża jadowitego i umieść go na palu, a każdy, kto zostanie ukąszony, gdy go zobaczy, będzie żył”. Aha, gdy zostanie ukąszony, to jest antidotum, że tak powiem. Więc Mojżesz zrobił węża z brązu i umieścił go na palu, a jeśli wąż kogoś ukąsił, spojrzął na węża z brązu i żył.

Jak Mojżesz, Jan 3:14, wywyższył węża na pustyni, tak musi być wywyższony Syn Człowieczy, aby każdy, kto patrzy na Niego, wierzy w Niego, miał życie wieczne. Typ jest bardziej rozbudowany, niż zasugerowałem w traktowaniu osoby Chrystusa. Jest sąd.

Ci, którzy się zbuntowali, byli, jak mawiał Jan, już potępieni, ponieważ ogniste węże kąsały ludzi, a wielu ludzi już umarło. Wąż na słupie odpowiada Synowi Człowieczemu wywyższonemu na ukrzyżowaniu. Spojrzenie na węża na słupie wymaga wiary.

Tak samo wiara w Jezusa jest jego odpowiednim antytypem. A ci, którzy spojrzeli, nawet jeśli zostali ukąszeni, zostali oszczędzeni kary, kary. Podobnie, chociaż urodzili się duchowo martwi w grzechu i już potępieni, ci, którzy wierzą w ukrzyżowanego Syna Człowieczego, Jezusa, są przebaczeni, oszczędzeni, sądu Bożego i mają, Jana 3:15, życie wieczne.

Jana 12 to fascynujące studium. Część z tego już czytaliśmy. Musimy wskoczyć do wersetu 27, aby zrozumieć kontekst.

Teraz moja dusza jest zaniepokojona. Cóż mam powiedzieć? Ojcze, wybaw mnie od tej godziny, ale dla tego celu przyszedłem na tę godzinę. Ojcze, uwielbij swoje imię.

Potem rozległ się głos z nieba. Brzmi to jak Getsemane w mowie Jana. Uwielbiłem je i uwielbię je ponownie.

Tłum źle rozumiał. Oni nawet nie rozumieją. Są tak duchowo tępi.

Jeśli Bóg przemawia z nieba, oni nie rozumieją. Myślą, że przemówił anioł albo są grzmiący. Jezus mówi, teraz jest sąd nad tym światem.

Teraz, czy władca tego świata zostanie wyrzucony i wyrzucony? Kiedy zostanie wywyższony z ziemi, przyciągnę wszystkich ludzi do siebie. Zajmiemy się tym przyciąganiem. Powiem ci, co myślę tutaj.

Zajmiemy się tym bardziej szczegółowo, gdy dojdziemy do rysunku jelita zbawienia. Miało to pokazać, jaką śmiercią miał umrzeć. Naszym głównym punktem jest to.

Jezus umrze, będąc wywyższonym. Kiedy zostanie wywyższony z ziemi, przyciągnę wszystkich ludzi do siebie. Powinienem być powiedzieć, że nie tylko tło dla wywyższenia Syna Człowieczego, numer dziewięć, ale znowu, jest większa zgoda, że to prawda.

Jan tak mówi, ale cały obraz utożsamia się z Izajaszem 53, gdzie przed strasznym cierpieniem sługi, nawet co zaskakujące, przed krwią, którą widzimy, oto mój sługa, jest 22, 13. Izajasz 53 zaczyna się w Izajasza 52:13. Oto mój sługa będzie postępował mądrze.

Będzie wysoki i wywyższony i będzie wywyższony. Wysoki, wywyższony, wywyższony trzy razy. Jest ten motyw zwycięstwa i to jest inkluzja.

Izajasz 53 kończy się łupami, zwycięstwem itd. A sługa Pana uczestniczy w tym przed całym cierpieniem, które jest straszne. Mamy to potrójne wywyższenie.

A jednym z trzech sposobów powiedzenia tego jest, że zostanie wywyższony. Uważamy, że to stoi za językiem wywyższenia w czwartej ewangelii. Z pewnością Mojżesz wywyższający węża również odgrywa rolę.

12:32, 33, gdy zostanie wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie. Czy to znaczy, że wszyscy zostaną zbawieni? To możliwe zrozumienie, ale nieporozumienie, ponieważ tak się nie dzieje. Jana 5:28, 29, na głos syna człowieczego ludzie wyjdą ze swoich grobów, niektórzy do zmartwychwstania życia, niektórzy do zmartwychwstania sądu, potępienia.

Tutaj wygląda to jak werset 20, teraz wśród tych, którzy poszli oddać cześć na uczcie, byli niektórzy Grecy i poprosili o audiencję u Jezusa. Od razu im odmówiono tej audiencji. A komentatorzy mówią, a ja się zgadzam, że Jezus ma inne rzeczy do powiedzenia natychmiast o swoim przyjsciu, które go przytłaczały.

Musiał pracować z czasem, mówiąc, ale jako część tego, nie wycofa się, nie wycofa się z tego, co Ojciec dla niego przeznaczył. Uwielbij swoje imię, mówi. Ojciec mówi, amen z nieba.

Potem Jezus mówi, że diabeł jest pokonany, przewidując śmierć i zmartwychwstanie, swoją śmierć i zmartwychwstanie, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa. A potem mówi, gdy zostanie wywyższony nad ziemię, przyciągnę wszystkich ludzi do siebie. Teraz obejmuje Greków.

Teraz obejmuje każdego, kto uwierzy. Dokładnie, 10:33 mówi, że to ma pokazać, jaką śmiercią miał umrzeć. Wskazuje, że wywyższenie syna człowieczego w poprzednim wersecie wskazuje na jego ukrzyżowanie, co już zasugerowałem, ma podwójne znaczenie.

Mówi o okropnej egzekucji i bólu, ale mówi też o wywyższeniu, gdy Bóg używa gniewu ludzi, aby go chwalić, tak jak Bóg używa zła dla ostatecznego dobra w Jana 18. Ach, tak, mamy 3132. Ponownie, nie używa się tu żadnego konkretnego tytułu, ale mówi się o sposobie śmierci Jezusa.

To jest, to jest takie chore. Jezus jest prowadzony z domu Kajfasza do siedziby namiestnika wczesnym rankiem. Żydzi nie weszli do siedziby namiestnika, aby nie zostać zbezczeszczonymi, ale mogli zjeść Paschę.

To obrzydliwe. Nie chcą być zbezczeszczeni ceremonialnie, ale są w zgodzie z liderami, aby ukrzyżować swojego Mesjasza. Ach, są już zbezczeszczeni z jednej strony i z drugiej.

Piłat wyszedł do nich i powiedział: Jakie oskarżenie wnosicie przeciwko temu człowiekowi? Powiedzieli: Gdyby ten człowiek nie czynił zła, nie wydalibyśmy go wam. Nie odpowiedzieli na pytanie. Piłat powiedział: Weźcie go sami i osądźcie według waszego prawa.

Żydzi powiedzieli, że nie wolno nam nikogo uśmiercać. Chcą kary śmierci. W rzeczywistości, czasami Sanhedryn mógłby wymierzyć karę śmierci, ale generalnie jest to całkowicie słuszne.

I nie chcą iść na wyjątki. Chcą iść, no cóż, po gardło i chcą to zrobić przez Rzymian. Nie wolno nam nikogo uśmiercić, przynajmniej przez ukrzyżowanie.

Czasami kamienowali ludzi. Pomyśl o Szczepanach w Dziejach Apostolskich 7. Miało to na celu wypełnienie słowa, które Jezus wypowiedział, aby pokazać, jaką śmiercią miał umrzeć. Syn człowieczy wywyższony oznacza syna człowieczego ukrzyżowanego.

Jezus jest dobrym pasterzem — rozdział 10. Robiliśmy to już wcześniej, więc mogę przejść szybko do konkretów.

10:11. Jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz troszczy się, kocha swoje owce, troszczy się o swoje owce, zna swoje owce.

Oto zakres jego troski. Oddaje życie za owce. Jako podstawowa zasada pasterskiej pracy duszpasterskiej w jej dosłownym znaczeniu, pasterze nie oddawali życia za owce, ponieważ nie byłoby już pasterzy, którzy mogliby się nimi opiekować.

Ale Jezus nie jest zwykłym pasterzem. Jest dobrym pasterzem i oddaje swoje życie za owce. Inaczej niż najemnik.

Ja jestem dobrym pasterzem, werseł 14. Znam swoje owce, moje znają mnie, tak jak Ojciec mnie zna, a ja znam Ojca, i życie moje oddaję za owce. Mam inne owce, nie z tej owczarni.

Muszę je także przyprowadzić, a one będą słuchać głosu mego. Tak czynią owce, bo będąc jedną trzodą i jeden pasterz.

Mówi o włączeniu pogan, wierzących pogan do Ojca, do trzody Bożej, do ludu Bożego. Dlatego Ojciec mnie miłuje, werseł 17, ponieważ Ja oddaję moje życie, abym je znowu wziął. Nikt mi go nie zabiera, ale Ja oddaję je z własnej woli.

Mam władzę, aby to położyć. Mam władzę, aby to ponownie podjąć. To polecenie otrzymałem od mojego Ojca .

A potem 28, daję im życie wieczne i nigdy nie zginą. Nikt nie wyrwie ich z mojej ręki ani z ręki ojca. Jesteśmy jednością w naszym zachowaniu owiec, w naszym zachowaniu zbawionych ludzi Boga.

Jezus jest dobrym pasterzem, który umiera za swoje owce, oddaje za nie swoje życie i wskrzesza się w sposób wyjątkowy w całym Piśmie Świętym. W Jana 2:19 do 21, 22, zburzyć tę świątynię w ciągu trzech dni, podniosę ją. I tutaj w Jana 10:17 i 18, Jezus wskrzesza się.

Obraz dobrego pasterza nakłada się na dawcę życia wiecznego. Jak widzieliśmy w wersecie 28, daję im życie wieczne. Nigdy, przenigdy nie zginą.

Jezus jest również barankiem Bożym. Widzimy to od razu w temacie świadectwa Jana Chrzciciela w rozdziale 1 Ewangelii Jana. Oto, mówi, daje świadectwo Jezusowi. Nie był on światłem, 1:19 do 28, ale daje świadectwo o świetle, 1:29 do 34.

Oto baranek Boży, który gładzi grzech świata. Oto Jezus dokonuje wielkiej ofiary. A 36 nawiązuje do tego.

Jan po prostu mówi, oto baranek Boży, w którym momencie dwóch jego uczniów opuszcza Jezusa i idzie za Janem. A Jan jest z tego zadowolony, ponieważ jest świadkiem. Jest wskaźnikiem.

On nie jest Mesjaszem. On jest Mesjaszem. On jest przyjacielem oblubieńca, który chce, aby oblubienica, lud Boży i kościół zostały połączone przez oblubieńca.

Nie dla niego. On jest tylko przyjacielem. On jest najlepszym człowiekiem, jeśli wolisz.

Było wiele spekulacji i badań dotyczących tego, co oznacza, gdy Jan mówi, że baranek Boży, który gładzi grzechy świata, próbuje zidentyfikować tego baranka. Niektórzy mówią, że kozioł ofiarny. Niektórzy mówią, że baranek paschalny.

Niektórzy mówią, że w pismach Jeremiasza wspomniano o zwierzęciu. Nie pamiętam, o którym. Podano wszystkie te i więcej.

I myślę, że można by przedstawić dobry argument za Paschą, być może. Ale ja popieram rozwiązanie Leona Morrisa, bez nadmiernego dogmatu w tej kwestii. Popieram rozwiązanie Leona Morrisa, że jest to ogólne odniesienie do całego Starego Testamentu, całego systemu ofiarniczego Starego Testamentu. Jezus je wypełnia.

Zastępuje go. Zauważ ponownie podobieństwo do nauczania Księgi Hebrajczyków z bardzo odmienną terminologią. Z powodu śmierci Jezusa ofiary Starego Testamentu gwałtownie się zatrzymują.

Nie ma już ofiary za grzech. Nie ma już miejsca dla ludzkich kapłanów, nawet arcykapłanów. Jezus jest wielkim arcykapłanem, który spełnia to wszystko i czyni to nieaktualnym.

List do Hebrajczyków oczywiście wchodzi w znacznie więcej szczegółów. Ale Jan, nawet w tych kilku słowach, oto baranek Boży, który gładzi grzech świata. Na szczęście, kościół chrześcijański zawsze wierzył w darmową ofertę ewangelii dla każdego, kto chce.

I opiera się na śmierci Jezusa za świat. To znaczy dla wszystkich ras, wszystkich języków, ludzi żyjących w dowolnym miejscu i ludzi dowolnej narodowości. Jest tylko jeden pośrednik między Bogiem a ludzkością, a jest nim człowiek Chrystus Jezus. On jest pośrednikiem dla każdego, kto w niego wierzy.

Jana 17 to cudowna modlitwa. Ojej, jest jej tak dużo. Przyjrzymy się jej bardziej szczegółowo, a jeszcze więcej tematów zostanie poruszonych.

Ale na razie werset 19 mówi o kapłańskiej ofierze Jezusa. 17 już. Uświęć ich. Jezus modli się do Ojca w prawdzie.

Twoje słowo jest prawdą. Jak Ty posłałeś mnie na świat, tak i Ja posłałem ich na świat. To jest nasz interes, 19.

I dla nich poświęcam siebie, aby i oni mogli być uświęceni w prawdzie. Przede wszystkim chcę zwrócić uwagę, że ESV tłumaczy uświęcać ich w wersecie 17, a aby mogli być uświęceni w wersecie 19. I to jest dokładnie to samo słowo, *hagiazo*, które jest używane, gdy mówi, poświęcam siebie.

Rozumiem, co robi ESV. Uświęcenie siebie przez Jezusa jest inne niż uświęcenie uczniów. Uświęca siebie, odkładając siebie na bok na swoją śmierć.

Wierzę, że to jest metafora kapłańska. On poświęca się. On uświęca się dla swojej ofiary na krzyżu.

Jednym z rezultatów tego jest to, że oni również mogą być uświęceni w prawdzie. Z pewnością on uświęca siebie w inny sposób niż oni są uświęceni. Jego własne samokapłańskie poświęcenie zobowiązuje go do tego kierunku działania.

I to jest jedyna podstawa zbawienia tutaj przedstawiona w kategoriach oczyszczenia lub oczyszczenia całego jego ludu w języku Jana 17, wszystkich, których ojciec mu dał, daje mu w języku ewangelii Jana jako całości, wszystkich, którzy wierzą w niego przez swoje słowo. To jest również następne słowo, które mówi werset. Tak więc Jezus poświęcił siebie jako arcykapłana i złożył kapłańskie ofiary, aby poświęcić i oddzielić się jako święty.

Paweł powiedziałby, aby uczynić świętymi wszystkich wierzących. A potem werset 17 mówi, jak to działa, uświęcaj ich swoją prawdą. Twoje słowo jest prawdą.

To właśnie głoszone słowo Boże jest tym, czego Bóg używa do uświęcania ludu Bożego. Ale podstawa tego uświęcenia nie leży w nich samych. Leży w odkupicielu, Panu Jezusie Chrystusie, który poświęcił się jako arcykapłan i złożył wyjątkową i ostateczną ofiarę za grzech.

Christus Victor to tytuł książki napisanej przez Gustava Alaina w latach 30. XX wieku. Stał się terminem technicznym w teologii, ponieważ zwrócił uwagę na motyw zwycięstwa w Nowym Testamencie, który został zaniedbany przez prawie wszystkich. Konserwatyści podkreślają zastępczą karę.

Jezus przyjął naszą karę. Liberałowie podkreślają pewne ogólne idee lub nawet Jezusa jako przykład w jego śmierci. Nie mylą się, powiedział Alain, ale główną ideą w Biblii jest to, że Chrystus jest zwycięzcą.

To potężna książka, która miała ogromny wpływ, a mimo to bardzo przesadza. Napisanie przez niego, że głównym tematem Listu do Hebrajczyków jest Christus Victor, jest po prostu zaślepieniem. Głównym tematem Listu do Hebrajczyków jest Chrystus, nasza ofiara i arcykapłan.

Nie ma wątpliwości. O, jest Christus Victor w rozdziale drugim. Nie ma wątpliwości, że to prawda.

Ponieważ dzieci dzielą ciało i krew, on również wziął udział w tym samym, aby przez śmierć zniszczyć tego, który ma władzę nad śmiercią, diabła. Jest Christus Victor. Ale, mój Boże, z rozdziałów pierwszego i siódmego, dziewiątego i dziesiątego, rozdział pierwszy.

W rozdziale pierwszym znajduje się piękne stwierdzenie. Po oczyszczeniu z grzechów zasiadł po prawicy Boga. Jest to przedstawione przed Christus Victor w dwóch, a co ważniejsze, jest to wyjaśnione w siedmiu, a szczególnie w rozdziałach dziewiątym i dziesiątym.

Czy zatem Christus Victor jest tematem biblijnym? Tak, ma go Paweł. Ma go Jan. Ale to nie jest jedyny temat.

Gustav Alain również wygładził historyczną teologię, aby pasowała do jego tezy. To dobra teza. To zaniedbany temat.

Stary Testament. Pan jest wojownikiem, boski motyw wojownika Starego Testamentu. Modlitwa Mojżesza, Wyjścia 15.

Jahwe jest wojownikiem, który wciela się, jeśli wolisz, w Pana Jezusa w motywie Christus Victor. Ale jest wiele obrazów, a legalna substytucja karna jest również jednym z głównych. Widzimy ten obraz w Jana 12:31.

Teraz Jezus mówi, że to jest sąd nad tym światem. Och, świat to podstępne słowo. Świat jest stworzeniem Boga.

To piękny świat, który stworzył. To ludzie, którzy potrzebują zbawiciela. To także niegodziwy system świata na gardle Boga, chcący go zabić.

To jest sens tutaj. Teraz jest sąd nad tym światem. To jest 1 Jana 2:15.

Wszystko, co jest na świecie. Pycha życia. Pożądliwość ciała i pożądliwość oczu.

To jest to. To jest to, co sprzeciwia się Bogu. Teraz jest sąd nad tym światem.

Czy władca tego świata zostanie wyrzucony? Księżę tego świata lub władca tego świata to określenia Szatana. W jakim sensie jest on księciem i władcą?

To w sensie uzurpatora. Widzieliśmy w Jana 8. Jezus powiedział, że Szatan był kłamcą i mordercą od początku. Zaskoczył Adama i Ewę, jeśli można tak powiedzieć, swoimi kłamstwami.

Z pewnością nie będziesz pewien, że umrzesz. Ale oni duchowo umarli, kiedy jedli, a później umarli fizycznie — nasi pierwsi rodzice.

Musimy być ostrożni, ponieważ Bóg jest władcą tego świata w o wiele większym stopniu niż jego zbuntowane stworzenie, Szatan. Czy władca tego świata zostanie wyrzucony? To w kontekście spełniających się wypowiedzi czasu.

Jest to w śmierci syna Bożego. Ironicznie w jego wywyższeniu. Już następny werset mówi, że zły zostanie pokonany.

13 1 i 2 teraz przed świętem Paschy, gdy Jezus wiedział, że nadeszła jego godzina, aby z tego świata wyjść do Ojca, który umiłował swoich, którzy byli na świecie, umiłował ich do końca. Oto więc zwycięzca. Jest pewny zwycięstwa, zawsze idąc na krzyż, a to nie jest ładne.

Ale wiedział, że nadeszła jego godzina, by opuścić świat i powrócić do Ojca. O, jest tu intryga — werset 2. Podczas wieczerzy diabeł już umieścił Szymona, syna, w sercu Judasza Iskarioty, by go zdradzić.

Diabeł podżega do zdrady syna Bożego przez jednego z dwunastu Judasza Iskariotę. A tak przy okazji, wśród uczniów jest dwóch Judaszy. Drugi facet jest naprawdę zadowolony, że jest napisane Iskariota.

Judasz, syn Alfeusza, czy tak? Tak czy inaczej, tutaj diabeł podżega Judasza 13:2, i daje mu moc 13:27. Po tym, jak Judasz wziął kęs, Szatan wszedł w niego. To jest przerażające.

Judasz daje ci Szatan daje Judaszowi pomysł, który go inspiruje, a teraz daje mu moc, by dokonał tego podłego czynu. Niemniej jednak Jezus wie, że nadszedł czas, by opuścić ten świat i powrócić do Ojca. Dzieje się to poprzez wywyższenie, ale ma to podwójne znaczenie.

Okropna haniebna śmierć. Cierpienie i śmierć. Chwalebny początek wywyższenia prawicy ojca.

14:30 i 31, a teraz idę do Ojca, mówi w wersecie 28. Teraz powiedziałem wam, zanim się to stanie, że gdy się to stanie, możecie uwierzyć. Już nie będę z wami wiele mówił, bo nadchodzi władca tego świata.

To znowu diabeł. Nie ma do mnie żadnych praw. Żaden inny człowiek nie mógłby tego powiedzieć, a tak, Jezus jest człowiekiem.

On nie jest zwykłym człowiekiem, ale jest człowiekiem. Jest Bogiem-człowiekiem. Ale diabeł ma prawo do każdego innego, do wszystkich pozostałych z nas, ponieważ jesteśmy grzesznikami.

Nie ma żadnych roszczeń do Jezusa. Nic w Jezusie nie odpowiada pokusie diabła. Ale ja czynię, jak mi nakazał Ojciec .

Nie ma podporządkowania ontologicznego. Ojciec, syn i duch są równi. Istnieje podporządkowanie funkcjonalne lub ekonomiczne.

Syn nie tylko raz na zawsze, ale wciąż i wciąż poddaje swoją wolę woli Ojca. Dlaczego? Jak mówi wyznanie wiary, dla nas grzeszników i dla naszego zbawienia. Czynie to, co mi Ojciec nakazał, aby świat poznał, że miłuję Ojca.

Powstańcie, chodźmy stąd. Nadchodzi władca tego świata. On zainspirował Judasza i dał mu moc, by mnie zdradził.

Czas jest bliski. 16:11 Pożyteczne jest dla was moje odejście. 16:6 Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was.

Jeśli odejdę, pošlę go do was. Kiedy przyjdzie, przekona świat o grzechu, sprawiedliwości i sądzie. To skomplikowany fragment, nad którym będę pracować szczegółowo, kiedy dojdziemy do ducha świętego i jego posług.

Ale na razie przekona świat o sądzie, ponieważ władca tego świata jest sądzony. Chcę tylko podkreślić ostatnią część. Zanim Jezus umrze, tak jak w Jana 17, zanim umrze lub zmartwychwstanie, jest z powrotem w obecności Ojca w swoim umyśle.

Więc tutaj władca tego świata zostaje potępiony i osądzony jeszcze przed tym, jak Jezus idzie do nieba i oczywiście, to właśnie na krzyżu jest tym, w którym diabeł zostaje pokonany. 16:32, nadchodzi godzina, kiedy zostaną rozproszeni. Uczniowie zostaną rozproszeni.

Będą mieli trudne chwile. Będą uciekać, kiedy zostanie ukrzyżowany. Jan 16:33 Powiedziałem wam to, abyście we mnie mieli pokój.

Och, na świecie, macie ucisk. Ale miejcie odwagę, zwyciężyłem świat. To jest, znowu, rodzaj proroctwa.

To oświadczenie tego, co wydarzy się w jego bliskim śmierci zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu. W Jana 11 mamy tę dziwną przepowiednię, nieświadomą, nieumyślną przepowiednię Kajfasza. O mój Boże.

Lepiej dla was, żeby jeden człowiek zginął za lud. To mnie po prostu rozwała. Mówiąc o ironii.

Oto ironia ironii. O mój Boże , 11:45 do 52. Wielu więc Żydów, którzy przyszli z Marią i widzieli, co uczynił Jezus, wskrzeszając Łazarza z martwych, uwierzyło w Niego.

Jednak niektórzy z nich poszli do faryzeuszy i dowiedzieli się, co Jezus uczynił. Więc arcykapłani i faryzeusze zebrali radę Sanhedrynu, żydowskiego organu rządzącego. O, oni orzekli.

Rzymianie myśleli, człowieku, ci Żydzi są tacy wybredni, a ich prawa nie możemy nawet zacząć rozumieć. Oczywiście pozwolimy im rządzić pod nami. Ale pozwolimy im w dużej mierze zająć się swoimi własnymi sprawami.

Och, jakież ból w karku mają ci Żydzi. Zbierają radę i mówią, co mamy zrobić dla tego człowieka, który czyni wiele znaków. Talmud przyznaje, że Jezus był, ale nie powiedzieliby, że czynił wiele znaków. Twierdzą, że był magikiem.

Nie zaprzeczają cudownemu elementowi. Po prostu przypisują go ciemnej stronie. On wykonuje wiele znaków. O mój Boże, właśnie wskrzesił swojego przyjaciela z martwych.

Jeśli pozwolimy mu tak postępować, wszyscy w niego uwierzą. Jeśli go nie zabijemy, cały naród pójdzie za nim. Oznacza to, że liczni ludzie pójdą za nim, oczywiście, a Rzymianie przyjdą, ponieważ wywoła takie zamieszanie, jak niepokoje społeczne.

Rzymskie wojska będą tutaj i zabiorą świątynię, a my może nawet stracimy nasze miasto Jerozolimę. Rzymianie przyjdą i zabiorą zarówno nasze miejsce, jak i nasz naród. Myślimy, że to miejsce jest świątynią Boga.

Jeden z nich, Kajfasz, był arcykapłanem w tym roku. Oznacza to coś w rodzaju tego pamiętnego roku, aby pełnił tę szczególną funkcję, i prorokował, że powiedział im, że nic nie wiedzą. Józef Flawiusz mówi nam, że saduceusze byli niegrzeczni. Oto przykład.

Nie rozumiesz też, że lepiej dla ciebie, aby jeden człowiek zginął za lud, niż aby cały naród zginął. To oświadczenie politycznej celowości. Złapmy go i zakończmy tę sprawę.

To miał na myśli, ale nie mając takiego zamiaru, wygłosił prorocstwo o zastępczym zadośćuczynieniu syna Bożego. Lepiej dla was, niech jeden człowiek umrze za lud, a nie, żeby cały naród zginął. Nie powiedział tego z własnej woli, ale będąc arcykapłanem w tym roku, prorokował, że nie było jego zamiarem, aby Jezus umarł za naród.

On umrze za Żydów, nie tylko za naród, ale także, aby zgromadzić w jedno dzieci Boże, które zostały rozproszone. Więc nie był po prostu jak Żydzi, którzy usłyszeli żydowskich uczniów, którzy usłyszeli Jana 1 :8. Ewangelia dotrze do większości części świata aż do końca świata prawdopodobnie oznaczało to Żydów rozproszonych po

całym świecie, a Bóg miał na myśli inne rzeczy, jak zapowiedział w Starym Testamencie. Pomyślmy na przykład o Izajaszu.

Cóż, Bóg miał na myśli włączenie pogan i ludu Bożego. Więc Żydzi słysząc to, prawdopodobnie pomyśleliby o tym samym: rozproszeni Żydzi. Ale Bóg miał, tak jak ma inne owce, które zostaną przyprowadzone do tej owczarni, więc będzie jeden pasterz i jedna trzoda.

Więc tutaj Jezus umrze za naród, ale także, aby zebrać w jedno rozproszone dzieci Boże; komentatorzy zgadzają się, że mówi o włączeniu pogan. Więc od tego dnia planowali, aby go zabić. Słowo Kajfasza działa.

Działają politycznie, aby spiskować przeciwko Jezusowi, aby go zabić. A jednak Bóg, który mówił przez osła Balaama, prorokował przez arcykapłana, który nie miał zamiaru mówić o zbawczym znaczeniu śmierci syna Bożego zarówno dla wierzących Żydów, jak i pogan. Ostatni obraz dzieła Jezusa, którym zakończymy ten wykład, znajduje się w Jana 12.

Jana 12 jest największą koncentracją niektórych z nich; nazwiemy je tematami zadośćuczynienia. To coś więcej niż zadośćuczynienie. Niektóre z tych obrazów dzieła Jezusa w całej Ewangelii Jana.

Mamy wywyższenie syna człowieczego w Jana 12:32, 33. Mamy Christus Victor w Jana 12:31, Chrystusa zwycięzcę. Mamy ziarno pszenicy obumierające i wydające owoc w Jana 12, 20 do 25.

Jest najbardziej skoncentrowany, ponieważ jest tematem większej liczby wersetów razem. Są też inne miejsca w Jana, gdzie te obrazy są rozproszone. Z pewnością nie krytykuję Pisma Świętego.

Jezus jest ziarnem pszenicy, które jest wyjątkowe dla Ewangelii Jana. Mamy takie pojęcie, nawet jeśli proroctwo Kajfasza jest wyjątkowe dla Ewangelii Jana. Rozdział 12, teraz wśród tych, którzy przyszli oddać cześć na uczcie, byli niektórzy Grecy.

Więc powiedzieli Filipowi, przyszli do Filipa, który był z Betsaidy w Galilei, i zapytali go: Panie, chcemy zobaczyć Jezusa. Filip poszedł i powiedział Andrzejowi. Andrzej i Filip poszli, aby powiedzieć Jezusowi.

Jezus odpowiedział im, ani słowa o Grekach. Jak powiedziałem wcześniej, myślimy, że jest to brane pod uwagę w ich prośbie w wersecie 32, kiedy mówi, że przyciągnie wszystkich ludzi do siebie, nie tylko Żydów, ale nawet Greków, którzy chcą dowiedzieć się o nim więcej. Fascynujące.

Jezus natychmiast miał inne, ważniejsze rzeczy na myśli. Jana 12:23, nadeszła godzina, aby Syn Człowieczy został uwielbiony. Zaprawdę, powiadam wam, że to z powodu tych słów utożsamiamy Jego śmierć z ziarnem pszenicy.

W rzeczywistości pełni podwójną funkcję, nie podwójne znaczenie, ale najpierw mówi o tym w kontekście swojej śmierci, a następnie mówi o tym w kontekście posług swoich uczniów. Zaprawdę powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy, wpadłszy w ziemię, nie obumrze, zostanie samo; jeśli obumrze, przynosi plon obfity.

Podobnie jak w języku 1 Koryntian 15. W starożytnych umysłach nasiono umiera. To znaczy, gdy jest pogrzebane, gdy jest zasadzone, zasadzone nasiono umiera.

Znika z pola widzenia i nigdy więcej nie jest widziany w tej formie. Pojawia się w innej formie. 1 Koryntian 15, w innym ciele, mówi Paweł.

Tutaj, mówi Jan, dzieje się tak tylko wtedy, gdy nasiono obumrze. Dzieje się tak tylko wtedy, gdy jest ukryte przed wzrokiem w ziemi, w glebie, i otrzymuje deszcz i słońce itd., a następnie kiełkuje i jest ziarnem pszenicy, więc wydaje pszenicę. Jeśli ziarno pszenicy nie wpadnie w ziemię i nie obumrze, zostaje samo, ale jeśli obumrze, wydaje obfity plon.

Komentatorzy Jana, ze względu na sam kontekst i poprzedzający go kontekst, rozumieją Jezusa i mówią, że umrze. Będzie uwielbiony, ponieważ nadeszła godzina. On jest ziarnem pszenicy, przede wszystkim.

To jest chrystologiczne. On jest ziarnem pszenicy. Umiera, a jego śmierć wydaje wiele owoców.

Ale ponieważ wersety przedtem wskazują na to, że jest ziarnem pszenicy, następny werset, sam Jezus, odnosi się do jego uczniów. Jeśli ziarno pszenicy, wpadłszy w ziemię, nie obumrze, zostanie samo, a jeśli obumrze, przynosi obfity plon.

Kto kocha swoje życie, traci je, Jana 12:25. Kto nienawidzi swojego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. Jeśli ktoś mi służy, niech idzie za mną.

Mój sługa będzie tam, gdzie Ja jestem. Jeśli ktoś Mi służy, uczci go Ojciec. Kto kocha swoje życie, traci je.

Kto nienawidzi swojego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. Uczniowie są również ziarnami pszenicy. I mają umrzeć. Mają nienawidzić swojego życia, że tak powiem.

To znaczy, że mają stawiać Boga na pierwszym miejscu i Jezusa na pierwszym miejscu. Jeśli to zrobią, zachowają swoje życie dla życia wiecznego. Zannotuj to ; nie ma wielu miejsc, w których Jan używa życia dla życia, które nie jest jeszcze przyszłe.

Zwykle jest to już obecne posiadanie wierzącego, życie wieczne. On zna Ojca i Syna, Jan 17:3. Tak więc tutaj ziarno pszenicy, które wpadło w ziemię i obumarło, mówi przede wszystkim o Jezusie, który w swojej godzinie, która nadeszła, aby zostać uwielbionym, jest jak ziarno pszenicy. Umiera, zostaje pogrzebany, zmartwychwstaje.

I choć to ironiczne, to nieoczekiwane, że jego śmierć, jego pozorny upadek, jest przyczyną wielu owoców. I tak jak mistrz, tak i uczniowie. Oni również mają być ziarnami pszenicy, ziarnami pszenicy.

Mają nienawidzić swojego życia na tym świecie, zachowując w ten sposób swoje życie dla życia wiecznego. Mają umrzeć dla siebie, język Pawła. I wierzyć w Jezusa i iść za Nim, czynić Jego słowo i służyć Mu, 26.

Ojciec ich uhonoruje. Będą błogosławieni w następnym świecie. I będą wydawać. Bóg będzie wydawał przez nich również wiele owoców.

Podobnie jak głupi człowiek, bogaty człowiek, który budował coraz większe silosy, tego dnia, jego życie zostało od niego zażądane, a on stracił wszystko. Jest jak ci, którzy kochają swoje życie i je tracą. Tak więc, sześć obrazów zbawczej pracy Jezusa.

To jest siedem obrazów. Syn Człowieczy wywyższony w ukrzyżowaniu i wywyższeniu — dobry pasterz, który oddaje swoje życie za swoje owce i bierze je na nowo.

Baranek Boży, który umiera jako ofiara za grzechy świata. Ofiara kapłańska, jako arcykapłan, Jezus uświęca się i umiera w wyjątkowej ofierze, aby uświęcić swój lud. Zwycięzca, który w pozornej porażce w swojej śmierci, połączonej ze swoim zmartwychwstaniem, pokonuje wrogów ludu Bożego.

Szatan, śmierć, grób, grzech i świat jako system zbuntowały się przeciwko Bogu. Jezus jest jednym, ironicznie, arcykapłan nawet to powiedział, który umrze za naród i rozproszonych pogan. On i jego uczniowie, ale jest on wyjątkowo ziarnem pszenicy, które wpada w ziemię i umiera.

Z tego powodu oni mają czynić to samo. Chociaż ich śmierć nie jest odkupieńcza, z powodu jego, umierają dla siebie i propagują ewangelię i są wykorzystywani przez Boga, aby wielu przyprowadzić ze śmierci do życia.

To jest dr Robert A. Peterson i jego nauczanie o teologii Janowej. To jest sesja 12, Obrazy dzieła Jezusa.